

na skott och blad, kläm ihjäl synliga larver, spruta med växtvårdsmedel på unga larver av slemmiga rosenbladstekeln. Om möjligt, bearbeta jorden försiktigt under buskarna på hösten.

Jordtrötthet visar sig genom dålig tillväxt och kan drabba rosor som planteras där det tidigare växt rosor. Man anser att det kan vara en samverkan mellan bland annat dålig jordstruktur, växtnäring och nematoder. Förebygg genom att byta odlingsplats eller jord. Tagetes som sås, får växa en hel säsong och därefter grävs ner, kan motverka vissa nematoder.

Välj din sort!

Friska: 'Fru Dagmar Hastrup', 'Hansa', 'Blanc Double de Coubert', 'Poppius', 'Aïcha', 'Stanwell Perpetual', 'Single Cherry', mandarinros, 'Lykefund', 'Flammentanz', 'Scharlachglut', 'Cécile Brunner', 'Astrid Lindgren', 'Bonica', 'Sommerwind', 'Heide-traume'.

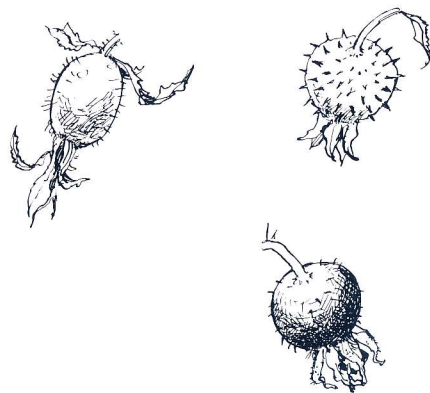
Härdiga (minst zon 6): vresrosor, kanelros, fylld pipminellos, 'Poppius', 'Totenvik', 'Polstjärnan', 'Frankfurt', 'Hurdal', 'Maxima', 'Minette',

'Dart's Defender', carolinaros, dagros, 'Officinalis', 'Rosa Mundi', 'Celestial', 'Nevada', 'Lichterloh'.

Sandig, mager jord: nyponros, stenros, pimpinellrosor, vresrosor, äppelros, kanelros, kinesisk gulros, 'Complicata'.

Halvskugga: vresrosor, 'Frühlingsduft', 'Officinalis', 'Celestial', 'Maiden's Blush', 'Minette', 'Mme Plantier', 'Nevada', 'New Dawn', 'Mme Alfred Carrière'.

Nypon (vackra /många): finnros, mandarinros, vingros, vresros, carolinaros, 'Dart's Defender', 'Single Blush', 'Zigeunerknabe'.

Text: Eva Wirén
Bild: Han Veltman

- En samproduktion mellan Koloniträdgårdarsförbundet och Riksförbundet Svensk Trädgård.

Litteratur: "Rosor för nordiska trädgårdar", Lars-Åke Gustavsson, Natur och Kultur. "Rosor", Gudrun Manell, ICA-förlag. "Växtskydd i trädgård", Maj-Lis Pettersson, Ingrid Åkesson, Natur och Kultur/LTs. "Beskrivningsboken", Alm, Veltman, Vollbrecht, Natur och Kultur.

Lätt om odling

Nr 28 • Att lyckas med rosor

Rosor är en variationsrik växtgrupp med gamla anor, odlad och omtyckt av många. Tyvärr uppskattas den även av en rad olika skadedjur. Med goda växtbetingelser kan man förebygga en del problem. Blir det ändå svåra angrepp varje år, byt mot en friskare sort.

Rosen – den kanske mest älskade av kryddväxter – har odlats av människor i nästan 5 000 år. Den uppskattades tidigt för sin förnämliga doft och användes till framställning av rosenolja, rosenvatten och läkemedel. Allra äldst anses den kinesiska roskulturen vara, men rosor har odlats mycket länge även i Persien och Grekland.

Munkarna införde roskulturen i Norden.

Till Norden kom rosen i slutet av 1100-talet.

Läge och sällskap

Rosor trivs bäst i soliga och skyddade lägen. Men mot en spaljé på en södervägg kan det faktiskt bli för hett, om inte luften tillåts cirkulera ordentligt.

Även om rosor föredrar sol behöver en skuggig trädgård trots allt inte sakna denna "blommornas drottning". Det finns en hel del arter som kan växa i halvskugga, se förslag på sista sidan.

Rosornas mångformighet gör att det finns en ros för i stort sett varje ändamål. Med rätt val kan den användas som praktfull solitär, i buskage, som häckväxt, klättrande på väggar, bågar och i träd, krypande på marken eller planterad i urnor. Det finns rosor för äldre miljöer och de som passar i moderna omgivningar.

Rosor är vackrast i sällskap med andra växter, särskilt rabattrosor som lätt blir kala nedtill. En samplantering med marktäckande eller låga växter är dekorativt och bättre för jorden än en bar markyta. Men när du planterar eller tar upp och delar "sällskapsväxterna", gräv försiktigt så att du inte stör rosens rotsystem.

Vilka växter man väljer att kombinera med är mycket en fråga om personlig smak. Men de måste förstås trivas under samma förhållanden som rosorna, och inte konkurrera för kraftigt med dem.

Lök- och knölväxter ger fägring innan rosorna kommit igång. Av *perenner* och *2-åriga* finns det många, t ex akleja, brudslöja, fingerborgsblomma, kattfot, kungsljus, lammöron, laven-

Utgiven av
Svenska Förbundet för Koloniträdgårdar och Fritidsbyar
Åsögatan 149 • 116 32 Stockholm • Tel. 08-743 00 90

Utgiven av
Svenska Förbundet för Koloniträdgårdar och Fritidsbyar
Åsögatan 149 • 116 32 Stockholm • Tel. 08-743 00 90

del, malört, mariaklocka, nävor, rid-darsporre, silverhavre, smultron, stjärnflocka och violer.

Vintergröna växter som en, idegran, buxbom och låga tallar framhäver rosorna fint, och riktigt effektiv blir kombinationen med en *klätterväxt*. Välj någon som inte är för starkväxande, många klematis går bra.

Jord och plantering

De flesta rosor trivs i en lucker, mull- och näringsrik något lerig jord som är fuktbevarande men ändå väl-dränerad. Ett pH-värde mellan 6 och 7 är bra. Såväl ler- som sandjord förbättras med kompost, förmultnad stallgödsel, barkmull eller torv. Låt höstens nedfallna löv ligga kvar och vänd ned resterna på våren.

Rosor säljs barrotade (planteras på våren eller hösten) och krukodlade (planteras under vår, sommar eller höst). Barrotade plantor är torrkänsliga och doppas ibland i paraffin för att avdunstningen ska minska. Plantorna ska ändå inte ligga oskyddade i solen någon längre stund. Vaxskiktet behöver inte avlägsnas, det försvinner av sig självt när rosen börjar växa.

Låt barrotade plantor stå i vatten eller lervälling några timmar innan de planteras. Okulerade rosor ska sättas så djupt att förädlingsstället kommer minst 10 cm under markytan, annars kan det bli frostskador. Rosor på egen rot plan-

Krukodlad och barrotad ros.

teras på samma djup som de växte i plantskolan.

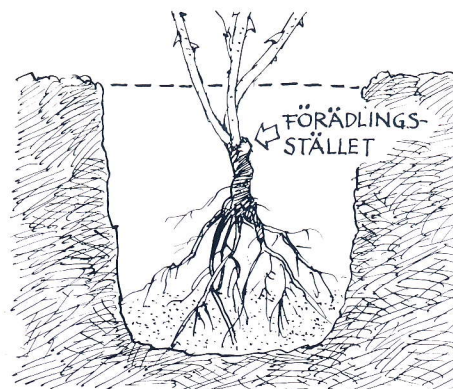
Gräv en grop som är minst 40–50 cm djup, gärna mer. Håll isär de olika jordlagren så att den övre (bästa) jorden inte blandas med den sämre från djupare lager. Luckra ev. i botten med en grep ytterligare 10–20 cm. Vid behov, förbättra den uppgrävda jorden med kompost eller planteringsjord och lägg tillbaka de olika lagren i rätt ordning.

Gödsling

Grundgödsling är oftast nödvändig om inte jorden redan är näringsrik. "Rosor för nordiska trädgårdar" rekommenderas följande grundgödsling: 4–8 kg (c:a 8–16 liter) brunnen ko- eller hästgödsel/m², blanda gödseln väl med det övre jordlagret och mylla även ner c:a 100 g benmjöl/m². Om möjligt, gör i ordning och grundgödsla bädden en tid före själva planteringen.

Med en god grundgödsling kan du vänta ett till två år innan det är dags att börja underhållsgödsla. Då tillför du brunnen stallgödsel (c:a 4–6 liter/m²) och kompost, eventuellt kompletterade med lite benmjöl och något kaliumrikt gödselmedel som träaska eller tång. Behövs extra kväve kan du mylla ner lite hönskött. Det finns också färdiga bland- och specialgödselmedel att köpa. Gräsklipp och kakaoflis som marktäckning tillför näring och skyddar jorden.

Rosor som remonterar (blommar flera gånger) kräver mer gödsel än engångsblommande. Vildrosor och sorter av dessa har relativt små näringskrav. Gödsla alltid på vår och försommar, då tas näringsämnena bäst tillvara. Sprid framför allt inte

En okulerad ros planteras med förädlingsstället 10 cm under markytan.

kväverika gödselmedel senare än juli, det kan försämra plantornas övervintring.

Beskärning

De flesta rosor beskärs på våren sedan risken för hårda frostnätter är över. De allra härdigaste rosorna kan beskäras tidigare. Oavsett vilken grupp en ros tillhör, börja med att ta bort döda, skadade och klena grenar. På okulerade rosor kan vildskott från grundstammen skjuta upp. Avlägsna vildskotten genast, helst genom att riva av dem där de växer ut intill plantans rothals.

Rabattrosor: Beskärs varje år mer eller mindre hårt, dvs klipp grenarna ner till 10–40 cm längd. Växla gärna mellan hård och lätt beskärning olika år.

Busk- och vildrosor: Gallras vid behov genom att ta bort de äldsta grenarna ända nere vid basen. Långa skott och grenar kan behöva kortas in 30–50 %.

Klätterrosor: Putsas lätt, klipp och forma om plantan är yvig. Korta eventuellt in mycket långa raka skott. Gallra ur någon av de äldsta grenarna då och då.

(För mer detaljerade anvisningar om beskärning, se litteraturtips nedan.)

Skadegörare på rosor

Det är tyvärr ganska vanligt med olika angrepp på rosor. När det gäller **svampsjukdomar** är det stor skillnad mellan sorternas mottaglighet. Satsa på en frisk sort om du får stora problem. Goda växtbetingelser, luftig växtplats och måttligt med kvävegödsel förebygger svampangrepp.

Vanliga svampsjukdomar är *mjöldagg* (vit mjölig beläggning), *svartfläcksjuka* (svartbruna fläckar på bladen) och *rost* (orangeröda prickar på bladen). Smittan övervintrar i skott, knoppar och blad. Vattna vid torka, ge extra kalium, samla ihop och för bort sjuka blad, kupa ordentligt på hösten och beskär hårt på våren. Spruta med svavel vid tiden för knoppsprickning. Mot mjöldagg även bikarbonatlösning (1 %) med tillsats av rapsolja (1%) eller använd något växtvårdsmedel. Rosrost är särskilt besvärlig att bekämpa.

Många **skadeinsekter** dyker upp i maj–juni, undersök därför plantorna omsorgsfullt.

Bladlöss: Kläm ihjäl, spruta med vatten, såpa (5 %) eller växtvårdsmedel.

Rosenstrit: Vitprickiga blad. Spruta med växtvårdsmedel eller såpa. Gör hård vårbeskärning vid svåra angrepp.

Fjärilslarver: Gnager på knoppar och blad. Kläm ihjäl larver och ta bort angripna växtdelar. Biologisk bekämpning med *Bacillus thuringiensis* kan hjälpa.

Stekellarver: Vissna böjda skottspetsar (rosenskottstekel), hoprullade blad (liten rosenbladstekel), fönsternag på blad (slemmig rosenbladstekel). Övervintrar alla i jorden. Klipp bort angrip-